

JUDECATORUL CARE RUPE RANDURILE – Interviu cu presedintele Tribunalului Specializat Arges, judecatorul Ciprian Tita: “Critica obiectiva a CSM, a activitatii instantelor si parchetelor e un indicator de care trebuie sa tinem cont... Autosuficienta este cea mai mare piedica in calea evolutiei... Desi risc sa ma fac neplacut de anumiti colegi, cred ca exista limite privind libertatea de exprimare a magistratilor. Cu SIIJ lucrurile sunt clare: “Nu vad de ce s-ar reveni la competenta DNA si DIICOT”

Scris de George TARATA | Data: 06.04.2022 16:10

De departe cel mai interesant candidat pentru viitorul Consiliu Superior al Magistraturii, care isi va incepe activitatea in 2023, este pana in prezent, din punctul nostru de vedere, **presedintele Tribunalului Specializat Arges, judecatorul Ciprian Tita (foto)**. Si spunem asta avand in vedere modul in care Ciprian Tita nu se fereste sa rupa randurile, sa iasa din pluton si sa spuna lucrurilor pe nume, chiar cu riscul de a se face neplacut in randul unora dintre colegii sai.

In timp ce multi candidati pentru noul CSM se prezinta cu proiecte in care lasa impresia ca au copiat unii de la altii, in care se vantura cam aceleasi promisiuni si in care destui dintre ei se arata extrem de deranjati de criticile aduse sistemului de catre presa, transformand jurnalistii in adevarati dusmani, judecatorul Ciprian Tita face nota discordanta. Intr-un interviu acordat Lumea Justitiei judecatorul Tita isi prezinta principalele obiective pe care doreste sa le indeplineasca in cazul in care va ajunge in CSM. Face nota discordanta in sensul in care dezvaluie o mentalitate cat se poate de sanatoasa atat pentru sistem, cat si pentru justitiabili.

Spre exemplu, spre deosebire de alti colegi de-ai sai, judecatorul Ciprian Tita subliniaza ca orice critica adusa obiectiv fie CSM, fie activitatii instantelor si parchetelor nu trebuie sa fie vazuta ca o ofensa pentru sistem, ci dimpotriva ca un indicator de care orice magistrat trebuie sa tina cont, caci autosuficienta este cea mai mare piedica in calea evolutiei.

De asemenea, acelasi judecator Tita vorbeste despre o alta realitate pe care toti colegii sai o cunosc, inasa prea putin au curajul sa o spuna public. Si anume existenta de-a lungul timpului a unor candidati pentru CSM sfatuiti politic si care promit totul pana isi ating obiectivul, iar apoi isi modifica agenda dupa ce ajung in Consiliu.

In ceea ce priveste o alta dezbatere majora din ultima perioada, cea privind libertatea de exprimare a magistratilor, desi exista un anumit curent care sustine ca judecatorii si procurorii ar trebui sa fie lasati sa spuna sau sa scrie absolut orice, presedintele Tribunalului Specializat Arges, admitand ca este ca opinia sa sa deranjeze, arata ca ar trebui sa existe totusi o limitare a libertatii de exprimare a magistratilor. "Consider ca magistratii trebuie sa aiba relatii corecte si pline de respect fata de autonomia si independenta celorlalti, asemenea si membrilor societatii", explica Tita.

Totodata, o abordare total diferita fata de majoritatea celorlalti candidati se refera la bugetul instantelor. Iar in acest sens, Ciprian Tita atrage atentia ca problema trecerii bugetului instantelor de la Ministerul Justitiei la CSM sau la Inalta Curte trebuie sa se faca doar dupa o analiza atenta privind capacitatea administrativa a celor doua institutii de a prelua aceasta sarcina sau in ce masura este dispus factorul decizional la nivel legislativ sa faca aceasta schimbare. "O mutare a bugetului de la MJ la CSM s-ar putea sa para un pas spre independenta sistemului

judiciar, dar sa aiba efectul contrar, al unei mai accentuate concentrari a Consiliului asupra interactiunii cu puterea executiva si nu asupra problemelor de zi cu zi ale judecatorilor”, afirma seful Tribunalului Specializat Arges.

Cat priveste noua structura creata pentru cercetarea dosarelor cu magistrati, dupa desfiintarea SIIJ, judecatorul Ciprian Tita nu lasa loc la nicio interpretare: *“Nu vad de ce s-ar reveni la competenta DNA si DIICOT”.*

Altfel, in acelasi interviu pe care il prezentam mai jos, judecatorul Ciprian Tita prezinta principalele masuri care din punctul sau de vedere trebuie luate, inclusiv in legatura cu o alta mare problema a Justitiei, cea privind unificarea practicii neunitare. Proiectul de candidatura al presedintelui Tribunalului Specializat Arges este atasat integral la finalul articolului.

Prezentam interviul realizat cu judecatorul Ciprian Tita, presedintele Tribunalului Specializat Arges:

Sunteti unul dintre numerosii candidati pentru CSM din partea tribunalelor. Ce sanse va acordati la alegeri, mai ales ca ati avut ocazia sa vedeti proiectele celorlalti judecatori cu care va luptati pentru un loc in CSM, dar si tinand cont ca nu faceti parte dintre asa-zisele “vedete” ale magistraturii?

In primul rand, as dori sa va multumesc pentru prilejul de a-mi prezenta candidatura printr-o discutie deschisa.

Cred ca alegerile de anul acesta, ca orice nou exercitiu democratic, trebuie sa insemne un pas inainte spre democratizarea sistemului electiv intern al magistraturii si sa tindem catre un dialog public, deschis, pe marginea problemelor reale cu care ne confruntam.

Faptul ca, cel putin la nivelul tribunalelor, si-au depus candidaturile un numar de judecatori mai mare decat la orice alte alegeri anterioare, reprezinta din punctul meu de vedere un semnal pozitiv in sensul ca ne lovim tot mai putin de preconceptia cinica cum ca locurile din CSM ar fi destinate exclusiv „oamenilor sistemului”, apropiati ai vechilor exponenti ai conducerii, iar magistratii cred intr-un numar tot mai mare ca pot schimba ceva.

Intr-adevar, nu fac parte din echipa de management a instantelor mari, care prin pozitia lor au avut prilejul si mijloacele sa schimbe ceva in sistem cu rezultate mai mult sau mai putin notabile, dupa cum nu m-am evidenciat nici printre colegii candidati care au considerat ca cea mai buna cale de a-si aduce aportul in evolutia sistemului judiciar este aceea a unui activism public.

Sunt presedintele unei instante de mici dimensiuni, cu o schema de 8 judecatori din care 5 locuri ocupate, inasa extrem de incarcata, fiind pe locul 3 pe tara la volumul de activitate per judecator in materiile non-penale, iar anterior mi-am desfasurat activitatea in cadrul Tribunalului Ilfov, instanta care la acel moment se confrunta cu o multitudine de probleme, de la conditiile materiale, la incarcatura foarte mare, stocul de dosare acumulat, dificultatile de ocupare a schemei si de asigurare a stabilitatii personalului auxiliar.

Acest lucru mi-a oferit o perspectiva corecta, cred eu, asupra problemelor cu care ne confruntam, dar mi-a oferit si pragmatismul de a nu ma baza pe false solutii care sunt pur si simplu vise frumoase.

Mi-a oferit totodata prilejul si pozitia de a lua atitudine public fata de realitatile sistemului judiciar cu care ne-am confruntat ca instanta, iar feed-backul primit de la colegi este mai mult decat incurajator.

Nu imi propun nici mai mult, nici mai putin, decat sa fiu sustinut de colegii care rezoneaza cu viziunea mea si sa aratam, daca vom fi majoritari, ca se poate si altfel.

Proiectul dvs, la fel ca cele ale tuturor candidatilor, este plin de promisiuni si vorbe frumoase. Ce garantii au insa colegii dvs din instante ca daca va vor vota chiar va veti respecta aceste promisiuni? Va pun aceasta intrebare in contextul in care, nu mai este niciun secret, cei mai multi dintre actualii membri ai CSM au uitat ce au promis dupa ce au ajuns in Consiliu.

Intr-adevar, invariabil, fiind o lupta electorala, este usor a cadea prada tentatiei de a promite colegilor diverse lucruri si chiar anumite obiective concrete care se pot realiza, ar putea fi vazute in acest context, al unor promisiuni frumoase.

Provenim cu totii dintr-un cadru profesional in care partea aceasta de promovare politica ne este total straina, iar, institutional, activitatea in Consiliu se deosebeste fundamental de cea din instanta.

Poate si de aceea, pe langa candidatii sfatuiti politic si care promit totul pana isi ating obiectivul, asa cum spuneti, iar apoi isi modifica agenda, sunt si proiecte care ies in buna parte de pe fagasul administrarii sistemului judiciar si rolului functional al consiliului si se angajeaza la realizarea unor reforme care efectiv exced functiei la care candideaza.

Sincer, nu sufar de mania reformelor si nici nu doresc sa ma erijez in omul care are toate solutiile, insa trebuie sa existe o concentrare mai puternica din partea noului Consiliu Superior al Magistraturii pentru anumite probleme care existau si la inceputul mandatului acestui Consiliu si care au fost asumate de marea parte a membrilor alesi si care au ramas nerezolvate si in prezent, cum este, spre exemplu, cea a volumului optim de activitate.

As mai adauga si ca, fiind un organ colegial, hotararile depind de intrunirea majoritatii, solutiile exotice propuse prin anumite proiecte fiind cu atat mai greu de adus la indeplinire.

In toate aceste situatii deznodamantul nu poate fi altul decat frustrarea proprie si dezamagirea colegilor care i-au votat.

Mai sunt si falsele teme de campanie care nu vin sa raspunda unei nevoi reale resimtite de catre judecatori, ci muta discutia pe aspecte secundare ale sistemului judiciar, cum ar fi mutarea bugetului de la MJ la CSM sau ICCJ, fara a se aborda problema existentei capacitatii administrative a celor doua institutii de a prelua aceasta sarcina sau in ce masura este dispus factorul decizional la nivel legislativ sa faca aceasta schimbare. Dincolo de asta, mutarea bugetului nu inseamna mai multi bani, ci dimpotriva, modificarea raportului administrativ si o posibila ingreunare a raportului institutional cu primul ministru si ministerul finantelor care au decizia asupra configurarii bugetului general si opereaza rectificările.

O mutare a bugetului de la MJ la CSM s-ar putea sa para un pas spre independenta sistemului judiciar, dar sa aiba efectul contrar, al unei mai accentuate concentrari a Consiliului asupra interactiunii cu puterea executiva si nu asupra problemelor de zi cu zi ale judecatorilor.

Trebuie sa marturisesc ca niciun candidat nu poate oferi garantiile de care faceti vorbire, insa, in ceea ce ma priveste, si colegii care ma cunosc mai bine stiu asta, voi persevera in a realiza in permanenta un consens cu

ceilalti membrii alesi pentru a aduce la indeplinire ceea ce ne-am asumat in fata alegatorilor nostri.

Ceea ce aduc, cred eu, in cazul in care voi fi ales in Consiliu, este o doza de pragmatism exprimata in primul rand prin propunerea unor obiective realiste si buna credinta, pe care colegii o vor aprecia si evalua din interactiunea cu fiecare candidat.

Una dintre problemele pe care le abordati, si care este cat se poate de reala, se refera la volumul mare de munca al judecatorilor si la nevoia de a reduce incarcatura cu dosare a instantelor. In acest sens, faceti trimitere la un fenomen destul de accentuat privind pensionarile tot mai numeroase ale colegilor dvs. De ce credeti ca acestia aleg sa paraseasca sistemul si cum ar putea fi convinsi sa ramana in magistratura chiar daca indeplinesc conditiile de pensionare?

Dupa cum se spune, o problema nu vine niciodata singura. Exista o interdependenta intre conditiile generale de munca, dintre care volumul mare de activitate este cea mai presanta, si parasirea sistemului de catre colegii care indeplinesc conditiile de vechime in functie. Ne-am lovit de acest lucru si la Tribunalul Ilfov, unde, pentru ca era o instanta extrem de incarcata, nu erau suficienti doritori care sa completeze schema, si, pentru ca gradul de ocupare era foarte redus, instanta era supraincercata.

Exista o intreaga serie de probleme care se atrag una pe cealalta, si care se repercuteaza inclusiv asupra calitatii actului de justitie si imaginii sistemului judiciar, insa rezolvarea trebuie sa plece de la gasirea solutiilor de asigurare a unui volum optim de munca pentru fiecare judecator.

Atunci cand vom oferi conditii corecte de munca, si un volum decent de dosare, efectul se va vedea si in privinta optiunii colegilor cu privire la pensionare.

Pe de alta parte, impactul numarului mare de judecatori care indeplinesc conditiile de pensionare in urmatoorii 2 ani nu ar fi trebuit sa ne surprinda. In anul 2018 a fost o intreaga dezbatere publica asupra faptului ca, daca s-ar fi redus conditiile de vechime pentru pensionare la 20 de ani, am fi fost in situatia de a pierde o treime dintre judecatori.

Aceasta eventualitate devine in prezent reala in conditiile unei cerinte de vechime nemodificate de 25 de ani. Or, era de datoria CSM-ului sa anticipeze aceasta problema si sa ia masuri eficiente pentru asigurarea acestei tranzitii intre generatii.

Este inadmisibil sa nu ai o evaluare a numarului de magistrati care vor parasi sistemul in fiecare an si sa nu organizezi sistemul de recrutare si promovare in asa fel incat sa livreze un numar optim de judecatori si procurori definitivi pentru fiecare grad profesional, astfel incat instantele sa nu fie dezechilibrate. Iar acest lucru trebuie pregatit in avans, durata de recrutare si repartizare a unui judecator definitiv fiind de 3 respectiv 1 an, iar organizarea promovarii si valorificarii concursului in actuala forma fiind de asemenea o procedura de durata.

Iata numai cateva din problemele de administrare a sistemului judiciar de care viitorul Consiliu ar trebui sa se preocupe.

O critica adusa actualului Consiliu Superior al Magistraturii in proiectul dvs de candidatura priveste comunicarea. Ce masuri concrete propuneti astfel incat aceasta sa fie imbunatatita?

Din punct de vedere al rolului Consiliului , problema comunicarii este abordata din perspectiva independentei justitiei.

Paradoxul comunicarii publice pe care unii dintre colegii candidati il omit este ca, daca vezi in presa un agresor care trebuie sanctionat, justitia va sfarsi prin a fi si mai decredibilizata iar imaginea sa va fi si mai afectata.

Solutia nu poate fi decat si mai multa transparenta, o colaborare deschisa si onesta in care presa sa fie privita ca un partener al justitiei, pentru ca, pana la urma, obiectivele noastre trebuie sa fie comune.

Eu imi propun sa aduc magistratura mai aproape de oameni.

Singura modalitate prin care putem face acest lucru este o comunicare in parametri diferiti de cei de pana acum, in care sa transmitem nu doar informatii seci, specializate, intr-un limbaj anost si greoi, prin care sa actionam defensiv in fata evenimentelor, ci sa oferim o intelegere empatica si echilibrata a preocuparilor publicului cu privire la activitatea noastra, sa oferim cunoastere si indrumare prin hatiusul legislativ si administrativ, sa cimentam in opinia publica principiile care ne calauzesc in activitatea de infaptuire a dreptatii, de protejare a drepturilor si libertatilor fiecarei persoane.

In aceasta schimbare, presa va fi partenerul principal al Consiliului, astfel cum v-am spus anterior.

In concret, la momentul actual Consiliul Superior al Magistraturii are nevoie de o strategie de comunicare eficienta, gandita pentru intreaga perioada a noului mandat, strategie care nu poate fi pusa in aplicare decat de catre un organism de comunicare puternic, care sa aiba capacitatea de a relationa cu un spectru larg al mass-mediei, la nivel de Departament, cu specialisti in comunicare publica cu un nivel foarte inalt de pregatire profesionala si condus de o persoana vizionara, cu excelente abilitati in comunicare si relationare cu presa, indiferent daca aceasta persoana este un judecator sau un specialist civil in comunicare si relatii cu publicul.

Ramanand la acelasi capitol: unii dintre contracandidatii dvs sunt extrem de deranjati de faptul ca presa a fost de-a lungul anilor critica atat cu privire la activitatea CSM, cat si cu privire la activitatea instantelor si parchetelor. Care este raportarea dvs la mass-media, care probabil va va critica si pe dvs daca va fi cazul in situatia in care veti ajunge membru CSM?

Fara doar si poate ca nimeni in sinea lui nu se bucura sa fie criticat, deoarece tendinta egoului fiecaruia dintre noi este de a ne apara.

Critica obiectiva a activitatii Consiliului Superior al Magistraturii, precum si a activitatii instantelor si parchetelor, este un indicator esential si eficient de care trebuie sa tinem intotdeauna cont, pentru ca autosuficienta este, in opinia mea, cea mai mare piedica in calea evolutiei.

Personal, sunt adeptul unei colaborari stranse cu presa, care este invitata sa ne critice de fiecare data cand constata derapaje in activitatea noastra, deoarece ne va da ocazia sa pastram intotdeauna echilibrul, acesta fiind si motivul pentru care, in cazul in care voi fi ales, impreuna cu ceilalti colegi care vor face parte din Consiliu, mi-am asumat sa dezvoltam capacitatea institutiei de comunicare prin infiintarea unui Departament de Comunicare si

Relatii cu Publicul, care sa coordoneze sub toate aspectele comunicarea publica in problemele de interes referitoare la justitie.

Ca tot vorbeam despre comunicare. Una dintre cele mai ample dezbateri priveste libertatea de exprimare a magistratilor. Exista in opinia dvs limite privind libertatea de exprimare a judecatorilor si procurorilor?

Desi risc sa ma fac neplacut de anumiti colegi, cred ca exista anumite limite privind libertatea de exprimare a judecatorilor si procurorilor, limite conturate de etica si deontologia profesiei de magistrat.

Adunarea Generala a Retelei Europene a Consiliilor Judiciare a concluzionat in anul 2010 ca obligatia de manifestare a rezervei si discretiei de catre judecator presupune o balanta intre drepturile judecatorului ca cetatean si obligatiile legate de exercitarea functiei sale.

Balanta despre care se face vorbire are un mecanism foarte fin. Libertatea de exprimare a magistratului este garantata, la fel ca a oricarui cetatean, insa are anumite valente care sunt date de natura profesiei.

In ceea ce priveste viata publica, s-a retinut ca obligatia de rezerva nu poate da nastere unei scuze de inactivitate din partea judecatorului. Desi nu poate vorbi despre dosarele pe care le solutioneaza, judecatorul este totusi plasat ideal pentru a explica normele legale si modul de aplicare a acestora. Judecatorul trebuie sa aiba un rol educational pentru a promova legea, impreuna cu alte institutii cu aceeasi misiune.

Consider ca magistratii trebuie sa aiba relatii corecte si pline de respect fata de autonomia si independenta celorlalti, asemenea si membrilor societatii.

Prin acceptarea valorilor si principiilor de etica profesionala odata cu depunerea juramantului la accederea in profesie, judecatorul sau procurorul, in mod individual sau colectiv, vegheaza ca valorile privind respectul si ascultarea sa fie impartasite si respectate de toti.

Jurisprudenta disciplinara a Consiliului trebuie sa tina cont de toate aceste aspecte si sa analizeze cu mare atentie cercetarile disciplinare dispuse in legatura cu modalitatea concreta a exercitarii dreptului la libera exprimare de catre magistrati deoarece, in cazul unei optici obtuze, va exista un efect al timorarii magistratilor de a-si exprima nemulțumiri cu privire la independenta justitiei, aceasta fiind un real risc la adresa democratiei insasi.

O veche problema cu care se confrunta sistemul, dar in primul rand justitiabilii o reprezinta practica neunitara. Nu de putine ori vedem solutii diferite in spete identice. Cum veti rezolva aceasta deficiente?

Aici, va marturisesc sincer ca promit colegilor fapta altuia. Si anume ca voi face tot posibilul, deoarece aceasta este piatra de temelie a proiectului meu pentru un Nou Consiliu Superior al Magistraturii, in cazul in care voi fi ales, de a convinge Ministerul Justitiei ca cea mai buna solutie care trebuie sa devina initiativa legislativa este stabilirea unor modalitati suplimentare sau imbunatatite de unificare a jurisprudentei.

In prezent, mecanismul de unificare a practicii prin pronuntarea hotararilor preliminare este insuficient.

Pe de o parte, constatam multitudinea de probleme juridice care pentru noi prezentau importanta, insa au primit

solutii de inadmisibilitate de la ICCJ, prelungind astfel fenomenul practicii neunitare.

Pe de alta parte, in majoritatea cauzelor, judecatorii de tribunal nu pot fi titularii initierii unui mecanism de interpretare a dispozitiilor legale, intrucat cauzele nu sunt in ultima instanta decat in anumite tipuri de cereri (spre deosebire de situatia intrebarii preliminare CJUE care poate fi adresata si de catre prima instanta).

Solutia este identificarea unor modalitati noi de unificare a practicii, fie extinderea actualei institutii a hotararii preliminare, ceea ce ar greva poate prea mult ICCJ, fie unificarea piramidala a jurisprudentei prin reglementarea competentei Curtilor de Apel de a pronunta hotarari de interpretare, obligatorii pentru instantele din circumscriptie, iar jurisprudenta neunitara dintre Curtile de Apel in aceeasi problema sa fie unificata de catre inalta Curte de Casatie si Justitie.

Mecanismul de unificare a practicii judiciare este greoi in prezent, fiind transferata o parte din responsabilitate intrunirilor de practica neunitara, efectul acestor intruniri in jurisprudenta instantelor fiind supraapreciat, in conditiile in care minutele de interpretare a anumitor dispozitii legale care au generat practica neunitara nu au un caracter obligatoriu pentru instante, ci doar de recomandare.

Efectul adoptarii acestei masuri ar fi, pe de o parte, degrevarea Inaltei Curti de Casatie si Justitie de o buna parte din cauzele cu care este sesizata in cadrul mecanismelor de unificare a practicii, si, pe de alta parte, dinamizarea procesului de unificare a practicii, finalitatea fiind si scaderea volumului de activitate cu numarul de cauze in care jurisprudenta este unitara si clara.

In acest context se impune a fi amintita si posibilitatea reglementarii si implementarii procedurii hotararii pilot in vederea solutionarii cu celeritate a cauzelor repetitive. Aceasta chestiune a fost un timp pe agenda actualului Consiliu, insa, din motive nestiute de noi, a fost abandonat, sau, cel putin, nu a fost dus la bun sfarsit. Consider ca trebuie reluata discutia cu privire la aceasta chestiune chiar din primele luni de mandat al noului Consiliu, alaturi de discutiile privind unificarea piramidala a jurisprudentei.

Inca de la inceputul proiectului faceti o precizare extrem de importanta: „In Romania, respectarea Constitutiei, a suprematiei sale si a legilor este obligatorie”. Tocmai de aceea va intreb, in contextul discutiilor din ultimele luni: ce are prioritate, aplicarea deciziilor CJUE sau respectarea deciziilor CCR, chiar daca acestea sunt criticate de CJUE?

In sistemul nostru constitutional nu se poate vorbi de preeminenta uneia sau a alteia dintre cele doua surse primare de norme cu sistemele proprii de interpretare, atat Constitutia cat si CEDO/CJUE integrandu-se intr-un bloc de conventionalitate, normele tuturor acestor izvoare de drept trebuind interpretate unele prin altele si aplicate in mod unitar.

Pe de alta parte, sistemul nostru de drept ofera o serie de parghii procedurale prin care judecatorul national, desi are prerogativa aplicarii directe a dreptului UE, poate determina o reevaluare a jurisprudentei CCR prin invocarea unei noi exceptii de neconstitutionalitate, care sa aiba in vedere noua paradigma juridica, inclusiv din perspectiva recentelor hotarari CJUE.

Ceea ce este esential, dupa parerea mea, este ca, in situatiile in care insasi institutiile sunt in divergenta, organele disciplinare din cadrul magistraturii sa tina cont de context si sa nu repropoze magistratului personal ceea ce este rezultatul unor divergente intre CCR, ICCJ sau CJUE.

Foarte multe discutii a nascut si existenta SIIJ, dupa care noua structura care va instrumenta dosarele cu magistrati. Care este punctul dvs de vedere? Trebuia pastrata competenta DNA si DIICOT in anchetarea

magistratilor sau este nevoie de o structura separata, asa cum e in prezent?

Intr-adevar, acest subiect a generat discutii aprinse atat in mediul magistraturii, cat si din partea publicului si a politicului.

Ceea ce se poate spune cu certitudine este ca nu poate nega nimeni faptul ca o caracteristica esentiala a justitiei este independenta acesteia de orice fel de influente externe, chiar din partea unor organe judiciare. Judecatorul trebuie sa decida intotdeauna in temeiul legii, in baza probelor administrate in cauza si cu constiinta libera, curata, cu un psihic echilibrat, fara opinii subiective generate de orice fel de intamplare din afara cauzei pe care o judeca si mai ales, fara presiuni de orice fel.

Punctul meu de vedere este ca actuala reglementare, care permite selectia procurorilor care vor ancheta magistrati de catre Consiliul Superior al Magistraturii, in conditii transparente si care permit identificarea unor procurori cu un grad inalt de profesionalism, asigura un mecanism eficient prin care sa se protejeze independenta reala a justitiei, care se traduce prin independenta efectiva a fiecarui judecator in solutionarea cauzelor cu care este investit, astfel ca nu vad in prezent de ce s-ar mai reveni la reglementarile anterioare in care aceasta competenta revenea DNA si DIICOT.

Nu poate fi ocolita situatia actuala din CSM, condus de un presedinte interimar, functie neprevazuta de lege si Constitutie asa cum chiar CSM a recunoscut. Ce credeti ca trebuie facut pentru ca asemenea lucruri sa nu se mai intample?

Polarizarea factiunilor din consiliu, disputele de factura politica si fara a fi axate pe administrarea sistemului judiciar si pe problemele reale ale judecatorilor vor duce inevitabil la astfel de probleme.

Mi-e greu sa imi imaginez astfel de dispute pe teme ca unificarea practicii sau discutarea modalitatilor de normare a muncii.

Transformarea mandatului dat de colegii judecatori intr-o simpla lupta de putere si schimbarea agendei asumate prin proiectul de candidatura intr-una preponderent politica inseamna o demisie morala din rolul de garant al independentei justitiei si denaturarea scopului pentru care am fost investiti in aceasta functie.

Solutia nu poate fi alta decat normalizarea activitatii consiliului si a fiecarui membru, iar mijlocul e tocmai votarea unor candidati care sa se mentina pe traiectoria corecta.

Din ce ati simtit dvs, este reala informatia ca foarte multi judecatori se simt intimidati de actualul CSM si se feresesc sa isi exprime opiniile critice de teama unor represalii ulterioare?

Cred ca exista in constiinta generala un mit al unei inspectii judiciare intimidante si o rezerva care vine din lipsa unor garantii care sa sustina libertatea magistratilor de a-si manifesta pozitia.

Oamenii din consiliu se schimba, si odata cu ei si practicile antecesorilor, in functie de capacitatea si vointa corpului magistratilor de a schimba tiparul de reprezentant pe care il vor mandata.

Pozitia Consiliului este importanta pentru ca nu se limiteaza la luarea hotararilor de plen ori de sectie ce tin de prerogativele sale legale, ci determina insasi cultura organizationala a sistemului judiciar, aspect asupra caruia niciunul din consiliile anterioare nu s-a aplecat.

Ne dorim un consiliu conservator, retinut in a dialoga pe tema propriilor activitati, care sustine mitul propriei puteri de intimidare sau vrem sa facem un pas spre dialog, spre transparenta, spre consolidarea imaginii unei inspectii judiciare credibile si obiective?

Vom pune accentul pe satisfacerea necesitatilor sistemului cu orice pret sau vom crea un mediu profesional in care nevoile judecatorilor sa conteze, sa se regaseasca fiecare in valorile asumate de consiliu?

Vom opta pentru intarirea autoritatii ierarhice, a conducerii instantelor, a membrilor consiliului si a organelor de cercetare disciplinara si vom mentine o linie a rigiditatii care sa pastreze distanta intre intentiile consiliului si judecatori, care sa ne ofere noua, celor de la conducere, o pozitie privilegiata? Sau vom opta pentru o cultura a transparentei, a indepartarii barierelor birocratice si a accentului pe onestitatea masurilor si obiectivitatea criteriilor asumate atat la concursuri ori la procedurile de transfer, cat si sub aspect disciplinar?

Accentul pus pe obiectivitate si pe transparenta poate remedia vechea cultura a rigiditatii intretinuta pana acum si poate inlatura acea impresie nerostita ca evolutia carierei magistratilor e umbrita de o practica a favoritismelor.

Cred ca e in puterea noastra sa impunem onestitatea si caracterul ca valori de baza in cadrul sistemului si asta incepe chiar cu votul pe care il vom da.

In final, spuneti-ne masurile urgente ce trebuie adoptate in Justitie si care nu mai suporta amanare. Ma refer atat la masuri privind activitatea instantelor, cat si la probleme ce tin de legislatie.

In primul rand trebuie normat volumul de munca, trebuie limitata cantitatea de dosare pe care judecatorul le poate lucra intr-o luna.

Aceasta este desigur o masura cu efect temporar, intrucat, daca se inregistreaza mai multe dosare si se solutioneaza mai putine, se va crea un stoc.

Insa trebuie intervenit de indata cu celelalte masuri de reducere a incarcaturii enuntate in proiect, incepand cu organizarea concursurilor pentru completarea schemei fiecarei instante, si asumarea unui calendar, a unei transparente a intentiilor consiliului ca si magistratii sa isi poata organiza timpul din perspectiva concursurilor.

Revenind la problema limitarii volumului de dosare lucrate lunar, in prezent s-a optat pentru pasarea acestei probleme catre colegiile de conducere care pot introduce un termen de recomandare mai indelungat sau pot determina cu titlu de recomandare un numar optim de dosare ce se pot repartiza intr-o sedinta. In mare masura, colegiile de conducere au lasat aceasta alegere in sarcina fiecarui complet de judecata, care trebuie sa isi asume atat durata procedurii prealabile si acordarea primelor termene mai mari de 60 de zile, cat si timpul indelungat dintre doua termene sau intarzierea la redactare.

Toate acestea sub amenintarea raspunderii disciplinare care pare sa impuna voalat dar inflexibil o cantitate mai mare de munca intr-un timp mai putin.

Or, acest aspect vulnerabilizeaza judecatorul si contribuie la dezvoltarea mitului unei inspectii judiciare intimidante

de care vorbeam mai devreme.

Legislativ, trebuie insistat pentru simplificarea procedurii de promovare efectiva si reducerea vechimii pentru promovare in grad, pentru ca exodul de judecatori se resimte mai cu seama la Tribunale si Curti de apel, iar acestea din urma isi satisfac in buna parte nevoile delegand personal de la tribunal prin simpla decizie a propriului presedinte. Asta plaseaza tribunalele intr-o pozitie foarte dificila, multe functionand cu 50% din schema ocupata in asteptarea unei promovari efective greoaie si care se adreseaza unei plaje tot mai restranse de candidati.

[* Cititi aici proiectul de candidatura pentru CSM al judecatorului Ciprian Tita, presedintele Tribunalului Specializat Arges](#)